

รายงานสถานการณ์/โอกาสในการส่งเสริมการค้าในธุรกิจต่างประเทศ - ยุทธศาสตร์อินโดแปซิฟิกเยอรมัน

สศต.เบอร์ลิน

ยุทธศาสตร์ อินโด - แปซิฟิก

แนวปฏิบัติ ยุทธศาสตร์ อินโด - แปซิฟิก รัฐบาลเยอรมนี (Indo-Pazifik-Leitlinien)

การผลักดันการเจรจาเขตการค้าเสรี และระบบการค้ายั่งยืน

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก ได้พัฒนาเป็นพื้นที่ที่น่าสนใจในการประกอบธุรกิจของนักธุรกิจชาวเยอรมัน และยุโรปมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะ เศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาค ได้พัฒนาต่อเนื่องเป็นอย่างดี ซึ่งการพัฒนาตัวของเศรษฐกิจโลก กวาร์ร้อยละ 60 (ข้อมูล IMF) เป็นแรงผลักดันจากภูมิภาคข้างต้น โดยกำลังทางพลศาสตร์เศรษฐกิจ ได้ส่งผลดีต่อภาคการส่งออกของเยอรมัน ซึ่งเฉลี่ยแล้วภาคการส่งออกเยอรมนี ขยายตัวขึ้น ร้อยละ 3 ทั่วโลก ในเวลาเดียวกัน การส่งออกเฉพาะไปยังภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก ได้ขยายตัวขึ้น ถึงร้อยละ 7 แม้ว่าในเวลานี้ ประเทศต่างๆ จะประสบปัญหาวิกฤติการแพร่เชื้อ Covid-19 แต่เนื่องจากภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก ที่มีประชากรรุ่นหนุ่มสาว เป็นจำนวนมาก และการพัฒนาตัวของชนชั้นกลาง ก็จะเป็นตัวการสำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเยอรมนี และสหภาพยุโรป (EU) มากขึ้น ในอนาคต

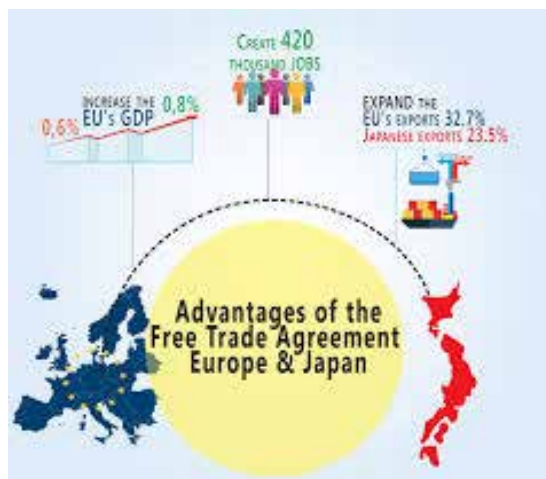
โดยเฉพาะประเทศจีน ที่เป็นตัวการผลักดันเศรษฐกิจ 1 ใน 3 ของโลก ในปัจจุบัน ซึ่งสำหรับเยอรมนีแล้ว เศรษฐกิจของประเทศจีน มีความสำคัญมาก กวาร์ร้อยละ 50 ของการค้าระหว่างประเทศ ในภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก เป็นการค้ากับประเทศจีน ซึ่งทั้ง 2 ฝ่าย ได้รับผลประโยชน์พอกัน และสำหรับประเทศในภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก ประเทศจีน ก็เป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญที่สุด เช่นกัน แต่ในเวลา

เดียวกันก็ต้องมองว่า ภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก ทั้งภูมิภาคเป็นโอกาส ส่งผลให้ รัฐบาลเยอรมัน ต้องการที่จะให้ความสำคัญกับภูมิภาคดังกล่าว มากขึ้น ภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก เป็นพื้นที่มีโอกาสหลากหลาย ซึ่งต้องให้ความสำคัญกับความหลากหลาย โดยเพิ่มความสำคัญด้านเศรษฐกิจมากขึ้น ซึ่งความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่มีความหลากหลาย ช่วยลดความผูกพันในตลาดใดตลาดหนึ่งลดลงได้ และความผูกพันในการซื้อสินค้าจากผู้ผลิตแหล่งใดแหล่งหนึ่งลง ก็จะเพิ่มความหลากหลายให้กับห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) อีกทั้งการกระตุ้นให้ต้องใช้ศักยภาพของภูมิภาค ให้มีประสิทธิภาพมากกว่าในปัจจุบัน โดยจะต้องขยายสนธิสัญญาการค้าในระดับนานาชาติ และระดับชาติ ออกไป รวมถึงการผลักดันในองค์การการค้าโลก (WTO) ให้มีอำนาจเพิ่มมากขึ้นด้วย เพื่อที่จะได้เป็นตัวช่วยในการรักษาห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งรัฐบาลเยอรมัน ได้ให้ความสำคัญด้านดังกล่าวมาก และพยายามผลักดันในหลายเวที อย่างเช่น การประชุม G20 เป็นต้น

การสร้าง ความหลากหลาย ไม่ใช่การแยกตัว หรือการสร้างกำแพง การสร้างความหลากหลาย เป็นการสร้างกรอบการทำงานที่ชัดเจนขึ้น เพื่อให้บริษัทเยอรมัน สามารถประกอบธุรกิจ และเพิ่มการลงทุนในภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก ได้มากขึ้น โดยรัฐบาล จะเป็นผู้สนับสนุนที่ชัดเจน กับนโยบายการค้าของ EU โดยจุดหมายหลักอยู่ที่ขยายระบบการค้าในระดับนานาชาติ โดยมีหัวใจหลักที่ WTO รวมไปถึงนโยบายการค้าของ EU กับภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก เพื่อที่จะเปิดตลาดให้กับสินค้าจากสหภาพยุโรปออกไป การรักษาระบบห่วงโซ่อุปทานให้เข้มแข็งขึ้น รวมไปถึงการผลักดันให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม และยั่งยืนมากขึ้นไปกว่าเดิม และสำหรับคู่ค้าในภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก ก็เป็นการขยายความเป็นไปได้ในการประกอบธุรกิจให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อลดภาวะผูกพันกับคู่ค้าจากประเทศใดประเทศหนึ่ง ซึ่งเหตุผล ที่รัฐบาลเยอรมันให้ความสำคัญกับ การเจรจา FTA และสนธิสัญญาการลงทุนระหว่าง EU กับพันธมิตรในภูมิภาค มากเป็นพิเศษ ก็เพื่อที่จะร่วมกันหาทางลดกำแพงการค้าของทั้ง 2 ฝ่ายลง และยังได้หาทางร่วมกันในการสร้างกฎที่มีความผูกพันในด้านการรักษา สภาวะอากาศ นโยบายการแข่งขันอย่างเป็นธรรม บริษัทของรัฐ การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน หรือการรักษาสิทธิประโยชน์ด้านสิทธิบัตร รวมไปถึงการรักษาสิทธิมนุษยชน และมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม การสร้างกลไกในการตรวจสอบ ร้องเรียน และปฎิกริยาตอบสนอง ที่มีประสิทธิภาพขึ้น โดยตั้งแต่ปี 2011 เป็นต้นมา EU ก็ได้เริ่มลงนามใน FTA กับประเทศในภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก โดยมีประเทศเกาหลีใต้ เป็นประเทศแรก รัฐบาลเยอรมัน ต้องการที่จะขยายโอกาสของสัญญาฉบับนี้ และตรวจสอบการปรับปรุง

FTA ร่วมกับเกาหลีใต้ อีกครั้ง ในปี 2019 FTA ระหว่าง EU และญี่ปุ่น ก็มีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการ ซึ่ง FTA ทั้ง 2 ฉบับ ก็สามารถสร้างกรอบการทำงานที่ชัดเจนให้กับบริษัทเยอรมัน และบริษัทยุโรป ในตลาดเอเชียตะวันออก ได้ดีมากยิ่งขึ้น ในเวลานี้ EU กำลังเจรจา FTA กับประเทศออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ซึ่งสัญญา ที่จะมอบการสร้างมาตรฐานด้านนโยบายการค้าที่ทันสมัย ยั่งยืน และเปิดเผย ขึ้นมา ซึ่ง EU ได้คาดการณ์ว่า หากการเจรจาลิ้นสุดลง ปริมาณการค้า ระหว่างทั้ง 2 ประเทศกับ EU จะเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

อย่างไรก็ตาม ภูมิภาคที่ EU ให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษ ก็คือ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ ASEAN โดย ASEAN ประกอบไปด้วย 10 ประเทศสมาชิก และเป็นภูมิภาคที่มีจำนวนประชากรหนุ่มสาว

เป็นจำนวนมาก โดยรวม มีประชากรมากถึง 630 ล้านคน อีกทั้งระดับชนชั้นกลาง ก็ขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว พื้นที่เศรษฐกิจของ ASEAN ขยายตัวโดยเฉลี่ย ร้อยละ 5 ในช่วง 4 ปี ที่ผ่านมา โดย EU ได้ลงนามใน FTA กับประเทศสิงคโปร์ ในปี 2019 เป็นประเทศแรก ใน ASEAN และในปี 2020 EU ก็สามารถสรุปการเจรจา FTA กับเวียดนาม ได้เช่นกัน ในเวลานี้ EU กำลังเจรจาลงถึง FTA กับประเทศ

อินโดนีเซีย ไทย และมาเลเซีย อยู่ และเป็นไปได้ที่จะเริ่มกลับมาเจรจา กับ ประเทศฟิลิปปินส์ อีกครั้ง โดยในระยะยาว EU มองเห็นว่า เป็นไปได้ ที่จะ มี FTA กับ ASEAN โดย ASEAN เป็นภูมิภาคที่น่าสนใจมาก สำหรับ EU เพราะ ASEAN ก็มีความต้องการที่จะพัฒนาภูมิภาคให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจเดียวกัน โดย ASEAN ได้ก่อตั้ง AEC (ASEAN Economic Community) ขึ้น และจุดประสงค์หลักของ AEC ในเวลานี้ ก็คือ ต้องการที่จะสร้างตลาด One Single Market สำหรับสินค้า และการลงทุน เกิดขึ้นในภูมิภาค โดยนอกจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แล้ว EU ก็ยังให้ความสำคัญกับประเทศอินเดีย อีกด้วย รัฐบาลเยอรมัน ได้สนับสนุนความต้องการของรัฐบาลอินเดียที่จะปฏิรูป และความต้องการที่จะลดกำแพงการค้ากีดกันด้านการลงทุนลง และได้แสดงต้องการที่จะสนับสนุนการเจรจา FTA รอบใหม่ ที่จะต้องดีกว่าเก่า ซึ่งน่าจะรวมเรื่องกฎระเบียบด้านการประกอบธุรกิจแบบยั่งยืน ระหว่าง EU กับอินเดีย เข้าไปด้วย รวมถึงการปรับปรุงกฎระเบียบด้านการป้องกันการลงทุนใหม่

การเจรจา FTA ระหว่าง EU กับประเทศในภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก เรียกว่าเป็น รากฐานหลักที่สำคัญของนโยบายการค้า ระหว่างประเทศกลุ่ม EU โดยอำนาจทางประชากรศาสตร์ เศรษฐกิจ และ การเมืองของภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก ยิ่งทำให้ EU ต้องให้ความสำคัญกับ FTA ที่สามารถจะทำให้เข้าถึง ตลาดได้มากขึ้น สร้างการแข่งขันที่เสรี การติดตามการทำงานของบริษัทของ รัฐ การใช้เงินของรัฐในการสนับสนุน รวมไปถึงมาตรการต่างๆ ที่นำมารักษา สิทธิด้านสิทธิบัตรของประเทศสมาชิก และป้องกันการรั่วไหลของ Know-How และต้องสนับสนุนให้รักษามาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีการระบุไว้ในความตกลงปารีส รัฐบาล เยอรมนี และ EU ให้เป็นหัวใจหลักในระดับประเทศ เพื่อการสร้างกฎระเบียบการค้านานาชาติ ในระดับ โลกาภิวัตน์ รัฐบาลเยอรมัน ก็ยังได้มองเห็นโอกาสของบริษัทเยอรมันในภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก โดยการ ช่วยเหลือจากโครงการต่างประเทศตามนโยบายรัฐ (Strategische Auslandprojekte) ที่ช่วยส่งเสริมให้ บริษัทเยอรมันได้มีโอกาสมากขึ้น กระตุ้นการลงทุนในระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขับเคลื่อน พลังงาน และการปรับตัวเข้าสู่ระบบดิจิทัล โครงการเหล่านี้ มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง โดยรัฐบาลเยอรมัน ได้สนับสนุนในด้านการเมืองให้กับบริษัทเยอรมัน ในการลงทุนในด้านต่างๆ ข้างต้น โดยในอนาคต รัฐบาล จะใช้โครงการต่างประเทศ ให้ตอบสนองกับความต้องการด้านการเมือง มากกว่าปัจจุบัน โดย

ทุก 2 ปี มีการจัดประชุม Asien-Pazifik ร่วมกับ ภาควิชาเศรษฐกิจของประเทศ (APK - Asien-Pazifik-Konferenz der Deutschen Wirtschaft) ซึ่ง เป็นการประชุมที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญ ของภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก โดยในการประชุม เป็นการรวมตัวระหว่างภาครัฐและเอกชน และยัง เป็น Plattform สำหรับผู้บริหาร และผู้มีอำนาจ สามารถที่จะหารือกันถึงหัวข้อเศรษฐกิจต่างๆ ที่

กำลังเป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับภูมิภาคได้โดยตรง โดย APK เป็นสัญญาณที่แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญ ของเยอรมนี และภาคเอกชน ในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก โดยถือ ได้ว่า รัฐบาลเยอรมัน ได้สนับสนุนการพัฒนาตัวด้านเศรษฐกิจของเยอรมัน ในภูมิภาค อินโด - แปซิฟิก อย่างเป็นทางการ นั่นเอง

การประชุมเอเชีย-แปซิฟิก 2020

ประเทศเยอรมนี มองหาทางเลือกอื่น แทนประเทศจีน

รณว.เศรษฐกิจและพลังงานสังกัดพรรค CDU - Christlich Demokratische Union Deutschlands (พรรคสหภาพคริสต์เตียนเพื่อประชาธิปไตยประเทศเยอรมนี) นาย Peter Altmaier ได้กล่าวในช่วงเริ่มต้นของการประชุม Asien-Pazifik ร่วมกับภาคเศรษฐกิจของประเทศ (APK) ว่า บริษัทเยอรมัน ต้องมองหาธุรกิจที่เป็นทางเลือกอื่น นอกเหนือจากการประกอบธุรกิจ

ร่วมกับประเทศจีน เพียงอย่างเดียว โดยต้องการที่จะกระจายห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของประเทศ ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น โดยเมื่อมองกลับยังประเทศจีน วิกฤติโควิด-19 แสดงให้เห็นว่า เส้นทางเดินทางของห่วงโซ่อุปทาน เดินไปในทิศทางเดียวเป็นหลัก ซึ่งจะทำให้เกิดสภาวะผูกมัดขึ้น และมีความเสี่ยงสูง เมื่อเกิดปัญหาขึ้นมา โดยในช่วงที่ประเทศจีนประสบกับปัญหาวิกฤติโควิด-19 ก็สะท้อนให้เห็นว่า ส่งผลให้ยุโรปประสบปัญหาการส่งสินค้าทางการแพทย์มาก ในทางกลับกัน วิกฤติที่ทำให้เห็นว่า ประเทศในเอเชียประเทศอื่นๆ เช่น สิงคโปร์ หรือเกาหลีใต้ สามารถรับมือกับวิกฤติการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ได้ดีขนาดไหน และเศรษฐกิจของประเทศ ก็กลับมาขยายตัวได้เร็ว ขนาดไหน โดยนาย Altmaier ยังกล่าวถึงประเทศที่จัดการกับวิกฤติโควิด ได้ดีว่า “ประเทศที่ต่อสู้กับวิกฤติ อย่างดี ผลลัพธ์ก็คือ เศรษฐกิจของประเทศ กลับมาดำเนินได้เร็วขึ้น” โดยเยอรมนี และยุโรป ในฐานะประเทศที่มีสังคมเปิด ต้องแสดงให้เห็นว่า สามารถที่จะต่อสู้กับวิกฤติดังกล่าวได้ดีพอกับประเทศที่มีรูปแบบการปกครองแบบอื่น ในขณะที่ นายกรัฐมนตรี นาง Angela Merkel (CDU) แถลงว่า สินค้าส่งออกจากเยอรมนี ที่ส่งออกไปยังเอเชีย ร้อยละ 75 เป็นการส่งออกไปยังเอเชียตะวันออก ซึ่งกว่าครึ่ง เป็นการส่งออกไปยังประเทศจีน และเมื่อดูแล้ว มีโอกาสมากมายที่จะขยายความหลากหลายของตลาดออกไป และเยอรมนี ควรที่จะขยายการเชื่อมต่อตลาดอื่นๆ ทั้งทั้ง เอเชีย-แปซิฟิก ออกไปอีก แต่สิ่งสำคัญในการขยายตัว ก็คือ การได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันของผู้ประกอบการ ความโปร่งใสในการประกอบธุรกิจ ความมั่นคงด้านกฎหมาย และการรักษาสิทธิด้านทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งทั้ง 4 ข้อ บริษัทของเยอรมันมัน จะกล่าวว่า เป็น 4 ปัญหาที่มักจะเกิดขึ้นมากในการประกอบธุรกิจ ในประเทศจีน

ผู้บริหารบริษัท Siemens นาย Joe Kaeser ก็มีความประสงค์ที่คล้ายกับ นาย Altmaier โดยนาย Kaeser ที่ปัจจุบัน นอกจากดำรงตำแหน่งผู้บริหารบริษัท Siemens แล้ว ยังเป็นหนึ่งในคณะกรรมการภูมิภาคการคมนาคมการ Asien-Pazifik ของภาคเศรษฐกิจเยอรมัน โดยได้กล่าวว่า ประเทศ อย่างเช่น เวียดนาม และ อินโดนีเซีย เรียกได้ว่าเป็นประเทศทางเลือก ที่น่าจะไปลงทุนแทน โดยกล่าวว่า “บริษัทข้ามชาติจำนวนมาก ได้แสดงความสนใจกับเวียดนาม” เยอรมนีเอง ก็เป็นหนึ่งในผู้ผลักดันระบบการศึกษาแบบทวิภาคี จนทำให้มีแรงงานคุณภาพที่เพียงพอ และหากบริษัทเยอรมนีต้องการ “ก็สามารถที่จะเริ่มประกอบธุรกิจได้อย่างรวดเร็ว ในประเทศเวียดนาม” นอกจากนี้ นาย Kaeser จะกล่าวถึงประเทศอินเดีย ที่จะกลายเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก ในไม่ช้า และก็ยังให้ความสำคัญกับประเทศอินโดนีเซียที่กำลังจะมีประชากรมากถึง 300 ล้านคน ในอีกไม่ช้าอีกด้วย โดยประชากรที่เพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งก็เป็นชนชั้นกลางที่เพิ่มมากขึ้น บริษัท และการเมืองเยอรมัน ต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพมากขึ้น เหมือนกับที่เคยทำในจีนมาแล้วด้วย

เมื่อดูตัวเลขการแพร่กระจายเชื้อไวรัสโคโรนา และตัวเลขเศรษฐกิจจีน นาย Kaeser ก็กล่าวว่า “จีน น่าจะผ่านวิกฤติเศรษฐกิจ ได้เร็วกว่าที่อื่น เพราะตลาดในประเทศจีนเป็นตลาดที่ใหญ่มาก อีกทั้งการตัดสินใจของรัฐบาลในการจัดการปัญหาที่มีความสำคัญ เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ก็ต้องไม่ลืมถึงคุณค่าด้านจริยธรรม ในโลกตะวันออก แม้จะมองเห็นว่า การจัดการกับปัญหา โดยระบบแบบจีน จะดีกว่าโลกตะวันตก ก็ตาม” โดยเศรษฐกิจของประเทศจีน กลับมาดีขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังจากที่ประเทศจีนใช้มาตรการที่เข้มข้นในการจัดการปัญหา เช่น การปิดเมืองที่มีประชากรหลายล้านคนอาศัยอยู่ การแยกตัวแบบเด็ดขาด หรือการระงับการออกวีซ่า ซึ่งรัฐได้ตัดสินใจใช้มาตรการเร็วกว่าประเทศอื่นๆ ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา ก็แทบจะไม่มีใครติดเชื้อเพิ่มขึ้นเลยในประเทศ จนทำให้การใช้ชีวิตและเศรษฐกิจ เริ่มกลับมาเดินไปได้อีกครั้ง ทั้งนี้ นักเศรษฐศาสตร์ยังได้คาดการณ์ว่า ประเทศจีน อาจจะเป็นประเทศเดียวในโลกที่เศรษฐกิจมีการขยายตัว เพิ่มขึ้น ในช่วงเวลาวิกฤติ

ในด้านการเจรจาสนธิสัญญาด้านการลงทุน ระหว่าง EU และจีน นาย Altmaier ก็เห็นว่า “ยังมีเรื่องสำคัญๆ จำนวนมากที่ยังคงต้องเจรจาก่อน” ในช่วงเดือนกันยายน ที่ผ่านมา EU ได้ร้องขอให้สรุปข้อตกลงในระดับหนึ่ง ก่อน โดยนาง Ursula von der Leyen ได้กล่าวกับประธานาธิบดีจีน นาย Xi Jinping ว่า หากประเทศจีน ยังต้องการที่จะให้มีข้อสรุปหลักในช่วง

ปลายปีนี้ จีนจะต้องยอมให้มีการเจรจา เรื่องการเปิดตลาดในประเทศ และการพัฒนาแบบยั่งยืน มากขึ้นกว่านี้ ซึ่งปัจจุบัน การเจรจา ได้ดำเนินมายาวนานกว่า 6 ปีแล้ว โดยการประชุมเอเชีย-แปซิฟิก ได้มีการจัดขึ้น ตั้งแต่ปี 1986 เป็นต้นมา เพื่อที่จะผลักดันความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ร่วมกับเยอรมนี ให้มีความหนาแน่นยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นครั้งแรก ที่การประชุมในปีนี้เป็นการจัดแบบดิจิทัลในวันที่ 19 ตุลาคม ที่ผ่านมา

ASEAN ตลาดแห่งอนาคต

มองความหลากหลายให้เป็นโอกาส

เอกสารเรื่อง ASEAN ตลาดแห่งอนาคต จากหน่วยงานสนับสนุนการค้าและการลงทุนเยอรมัน (GTAI - Germany Trade & Invest) ได้กล่าวถึงความหลากหลายของ ASEAN ว่า เป็นตลาดที่น่าประทับใจ โดยความหลากหลายในภูมิภาค และกำลังพลศาสตร์ด้านเศรษฐกิจของภูมิภาค แทบจะไม่มีที่เปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่น

ในโลก โดยเฉพาะจำนวนประชากรกว่า 640 ล้านคน จัดว่าเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่มาก โดยในปี 2018 ASEAN สามารถผลิตได้รวมกัน มากกว่า 3 ล้านล้าน เหรียญสหรัฐ หรือพอกๆ กับ GDP ของประเทศฝรั่งเศส และไม่มีแนวโน้มการพัฒนาตัวทางเศรษฐกิจของ ASEAN จะลดลง โดยมีการคาดการณ์ว่า จนถึงปี 2022 GDP ของ ASEAN น่าจะขยายตัวขึ้น โดยเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี ซึ่งเป็นไปได้ที่ภูมิภาคข้างต้น จะพัฒนาตัวเป็นภูมิภาคเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุด เป็นอันดับ 5 ของโลกได้ อย่างไรก็ตาม ในประเทศ ASEAN ก็

มีการพัฒนาตัวทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่แตกต่างกันออกไป โดยประเทศ อินโดนีเซีย ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ทั้ง 5 ประเทศ เป็นกำลังหลัก ในการพัฒนาตัวของ GDP ใน ASEAN ถึงร้อยละ 85 อย่างไรก็ตาม ตลาดที่ยังไม่ได้มีการพัฒนาตัวมากนัก ในปัจจุบัน อย่างเช่น ตลาดของประเทศ ลาว พม่า เขมร และเวียดนาม ก็แสดงการพัฒนาตัวเชิงบวกให้เห็น อย่างชัดเจนมากขึ้น

EU-VIETNAM TRADE AGREEMENT

WHY IS IT IMPORTANT?
It helps grow trade between the two partners, contributing to jobs and welfare...
...and at the same time strengthen the protection of human and labour rights and the environment.

WHAT WILL THE AGREEMENT DO?

- Eliminate over **99%** of customs duties on goods
- Make exporting and importing easier through improved standards and regulations
- Protect **169** traditional European delicacies from imitation

KEY EU EXPORT PRODUCTS

Product	Current Tariff	Future Tariff (Over Years)
Dairy	20%	0% (Over 5 Years)
Vehicles	7.8%	0% (Over 7 Years)
Wine	15.0%	0% (Over 7 Years)
Pharmaceuticals	8%	0% (Over 7 Years)
Chocolate	30%	0% (Over 7 Years)

PROTECTING LABOUR RIGHTS AND ENVIRONMENT

ทุกประเทศใน ASEAN มีข้อได้เปรียบที่แตกต่างกันไป ซึ่งเหมือนกับการแบ่งงานกันทำในภูมิภาค โดยการปรับตัวสู่ภาคอุตสาหกรรมของภูมิภาค ดำเนินไปเป็นอย่างดี ด้วยการสนับสนุนจากนานาชาติ โดยมีประเทศสิงคโปร์ ที่เป็นประเทศที่เปิดมาก เป็นศูนย์กลางการลงทุนและการค้า เป็นเหตุให้บริษัทจำนวนมากไปตั้งศูนย์กลางของบริษัท ใน ASEAN ในประเทศสิงคโปร์ โดยมีบริษัท มากกว่า 10,000 บริษัท ที่มาจาก EU โดยในปี 2017 ประเทศสิงคโปร์ สามารถดึงเงินลงทุนร้อยละ 45 ของโลก หรือ 137 พันล้านเหรียญสหรัฐ ให้มาลงทุนในประเทศได้ ซึ่งแม้ว่าธุรกิจบริการ จะเป็นธุรกิจหลัก ของประเทศสิงคโปร์ แต่อุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพสูง ที่เน้นการทำงานแบบอัตโนมัติ และใช้ระบบการช่วยเหลือจากระบบดิจิทัล ก็มีความสำคัญในการพัฒนาตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ เช่นกัน ในเวลาเดียวกัน ประเทศไทย และประเทศมาเลเซีย ก็พัฒนาตัวเป็นประเทศที่ต่างชาติ ให้ความสำคัญด้านการลงทุนมากขึ้น อย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะปรับปรุงแบบการผลิตในประเทศ จากการผลิต

ที่ใช้แรงงานสูง ให้มาเป็นการผลิตที่ใช้แรงงานต่ำมากขึ้น ส่วนในประเทศเวียดนาม ก็ได้แสดงให้เห็นว่าเป็นประเทศทางเลือก ในการตั้งโรงงานเครื่องนุ่งห่ม และโรงงานอุปกรณ์ไฟฟ้า แทนประเทศจีน ซึ่งหลังจากที่ได้ลงนามใน FTA กับ EU ประเทศเวียดนาม ก็เป็นประเทศที่น่าสนใจสำหรับนักธุรกิจ EU มากยิ่งขึ้น ส่วนในประเทศ ลาว เขมร และพม่า ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ยังคงตามหลังประเทศเพื่อนบ้านมาก ประเทศกลุ่มนี้ มีข้อได้เปรียบด้านแรงงานราคาถูก ในส่วนประเทศอินโดนีเซีย ส่วนใหญ่ เศรษฐกิจจะผูกมัดอยู่กับการจำหน่ายวัตถุดิบ แม้ว่าประเทศจะมีแรงงานราคาถูกจำนวนมาก แต่ประเทศ ก็ยังไม่สามารถพัฒนาการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเบา ได้มากนัก ในส่วนประเทศฟิลิปปินส์ ก็กำลังรอโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ เพื่อที่จะสามารถพัฒนาตัวทางเศรษฐกิจได้มากขึ้น ในเวลานี้ ธุรกิจที่ดำเนินไปได้ด้วยดีส่วนใหญ่ เป็นธุรกิจบริการ เพราะประชากรส่วนใหญ่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

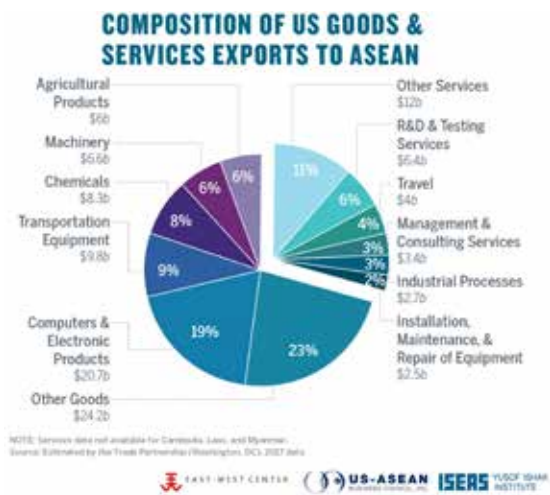
การปรับตัวเป็นเมืองใหญ่ ช่วยพัฒนาการบริโภคในภูมิภาค โดยการลงทุนส่วนใหญ่ในปัจจุบัน เป็นการลงทุนในด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยธนาคาร Asian Development Bank คาดการณ์ว่า ASEAN ต้องใช้งบประมาณร้อยละ 7

ของ GDP โดยประมาณ ในการลงทุน จึงจะสามารถปิดช่องว่างได้ ในปี 2030 โดยประเทศ เช่น จีน ก็ลงทุนในโครงการเส้นทางสายไหม และแม้แต่ประเทศญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ก็ไม่นิ่งนอนใจ และได้ลงทุนในระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพิ่มขึ้นอย่างมาก ในส่วนบริษัทจากประเทศเยอรมนี ยังไปลงทุนใน ASEAN ไม่มากนัก ในปี 2016 ปริมาณการลงทุนโดยตรงจาก ประเทศเยอรมนี อยู่ที่ 30 พันล้านเหรียญเพียงเท่านั้น ซึ่งกว่า 15 พันล้านเหรียญ เป็นการลงทุนในประเทศสิงคโปร์ โดยนักลงทุนเยอรมัน เห็นว่า ความเสี่ยงสูงที่สุด ในการลงทุนใน ASEAN ก็คือ กรอบการทำงานที่ไม่ชัดเจน รวมไปถึงการคอร์รัปชัน และ ความไม่ชัดเจนในด้านกฎหมาย รวมไปถึงการขาดแคลนแรงงานคุณภาพ แม้ว่าในปัจจุบัน จะมีการลงทุนในภูมิภาคดังกล่าว เป็นอันดับ 4 ของโลก และอันดับ 2 ในเอเชีย รองจากจีน แต่หากมีกรอบการลงทุนที่ชัดเจนเพิ่มมากกว่านี้ การลงทุนใน ASEAN ก็น่าจะน่าสนใจมากขึ้น ซึ่งการเข้าถึงเมืองใหญ่ของประชากรใน ASEAN ก็ทำให้มีปริมาณชนชั้นกลาง เพิ่มขึ้น ซึ่งก็เป็นประชากรหลัก ที่ช่วยให้การบริโภคในประเทศเพิ่มมากขึ้น และเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่มีความต้องการสินค้าที่ตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล และสินค้าคุณภาพมากขึ้น ซึ่งประชากรกลุ่มนี้ ที่ยังทำให้การค้า Online เจริญเติบโตในปัจจุบัน และในอนาคต อย่างเห็นได้ชัด

การพึ่งพาการส่งออกมากเกินไป กลายเป็นปัญหา โดยปริมาณการส่งออกสินค้าของ ASEAN คิดเป็นร้อยละ 90 ของ GDP ของภูมิภาค ซึ่งทำให้เกิดภาวะผูกพันในภูมิภาค โดยการค้านอก ASEAN

คิดเป็นร้อยละ 77 สิ่งเหล่านี้ จึงทำให้เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประสบปัญหาอย่างหนักจาก Protectionism (ลัทธิการคุ้มครองทางการค้า ซึ่งเป็นนโยบายที่มุ่งปกป้องสินค้า และบริการที่ผลิตภายในประเทศ เพื่อมิให้ถูก แข่งขันจากสินค้า หรือบริการจากต่างประเทศ รัฐบาลจะใช้มาตรการต่างๆ เพื่อกีดกันสินค้านำเข้าจาก ต่างประเทศ เช่น ตั้งกำแพงภาษี การกำหนดโควตา การนำเข้า รวมทั้งการให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้แก่ผู้ผลิตภายในประเทศ) โดยบริษัทต่างชาติ จาก เอเชียตะวันออกเฉียง ยุโรป และสหรัฐอเมริกา เป็นตัวการหลักที่ทำให้ปริมาณการส่งของจาก ASEAN เช่น ประเทศเวียดนาม มีปริมาณสินค้าส่งออกกว่าร้อยละ 72 ของประเทศ โดยเป็นการส่งออกจากบริษัทต่างชาติ ที่ตั้งอยู่ในเวียดนามเอง โดยในปี 2018 เยอรมนี ส่งออก สินค้ามูลค่า 28.2 พันล้านยูโร โดยสินค้าส่วนใหญ่คือ เคมีภัณฑ์ สินค้า intermediate goods (สินค้านำไปประกอบ หรือเป็นชิ้นส่วนเพื่อผลิตสินค้าสำเร็จรูปอีก (Verarbeitenden Gewerbe) และยานยนต์ เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม โดยเฉลี่ยแล้ว มีการนำเข้าจาก ASEAN มากกว่าส่งออก โดยเฉพาะสินค้า อย่างเช่น อุปกรณ์ไฟฟ้า สินค้าบริโภค ทั้งนี้ เยอรมนี ขาดดุลการค้า กับภูมิภาค 13.3 พันล้านเหรียญ โดยประมาณ

Office of Commercial Affairs - Royal Thai Embassy
 Petzowerstr. 1, 14109 Berlin, Germany
 email - thaicom.berlin@t-online.de

หมายเหตุ - ข้อมูลต่างๆ ที่ปรากฏ เป็นข้อมูลที่ได้ จากแหล่งข้อมูลหลากหลายที่มา และมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลแก่บุคคลที่สนใจเท่านั้น ทั้งนี้ สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงเบอร์ลิน จะไม่รับผิดชอบในความเสียหายใดใด ที่อาจเกิดขึ้นจากการที่มีบุคคลนำ ข้อมูลไปใช้ไม่ว่าโดยทางใด